

Publieksbijeenkomst over “Religie en seksuele diversiteit”

VERSLAG: 28 september 2008

Aanwezig van Assadaaka: Ahmed El Mesri, Caroll, Abdel, Erik Haan (notulist) en vele leden
Aanwezig van COC: Tania Barkhuis, directeur en Dennis Boutkan, voorzitter COC Amsterdam
Voorzitter: Henk Linde, Assadaaka

Tekst en editing: Erik Haan

Foto's: Luc Nijenhuis

Redactie: Arthur Vreede, Eduard Brouwer, Ahmed El Mesri (voorzitter Assadaaka/comité Onze Hoop)

(Copy right Assadaaka)

Thema:

“Religie en seksuele diversiteit”

De Ramadan is bijna afgelopen en afgelopen zondag, 28 september, was de laatste zondag. De multiculturele vereniging Assadaaka had, zoals gedurende deze gehele islamitische vastenmaand ook deze avond weer een iftar, het traditionele breken van de vasten die veel islamieten tussen zonsopkomst en zonsondergang in acht nemen.

Iedere zondag stond de iftar in het teken van een bepaald onderwerp, waarover deskundigen en belangstellenden kwamen spreken en gediscussieerd kon worden. Deze maand waren de thema's achtereenvolgens 'Religie en vasten', 'Vasten en een handicap', 'Beter gewelddoos' en als laatste, zondag 28 september dus, 'Religie en seksuele diversiteit'.

Seksualiteit is op zich al een gecompliceerd onderwerp, omdat er veel taboes over bestaan en omdat het een gecompliceerd verschijnsel is. Seksuele diversiteit, spreken over seksualiteit die afwijkt van de norm, maakt het onderwerp nog eens extra beladen, ja zelfs gewaagd. Dat het echter zeer leeft onder veel bewoners blijkt wel uit de grote opkomst; en omdat de organisatie verwachtte dat er een levendige discussie kunnen ontstaan naar aanleiding van wat de voorzitter van Assadaaka, de heer Ahmed El Mesri en andere gastsprekers zouden komen vertellen, was Henk Linde als gespreksleider gevraagd teneinde de avond en de discussie in goede banen te leiden.

Toen alle aanwezigen zich tenslotte in de grote zaal verzameld hadden, waar tafels klaarstonden met de traditionele iftar-voedingsmiddelen, zoals dadels, brood en harirasoepp, opende Henk de avond met het welkom heten van de aanwezigen. Verder vroeg hij iedereen om nog even te wachten met het eten, omdat de avond begon om zeven uur en om die tijd de zon nog niet onder was. Vervolgens gaf hij het woord aan de voorzitter van de vereniging, Ahmed El Mesri. Deze sprak de volgende woorden:

Ahmed El Mesri, voorzitter Assadaaka/Onze Hoop

Ik heet iedereen van harte welkom op deze bijeenkomst met als thema seksuele diversiteit en verschillende religies.

Homoseksualiteit is van oudsher en homoseksualiteit is **van** en het is **in** ons allen. Het is dus geen nieuw verschijnsel. Homoseksualiteit bestaat al eeuwen, zolang als de mens bestaat. Maar gezien het taboe dat nog steeds heerst bij veel mensen over homoseksualiteit, lijkt het alsof we ons niet goed ontwikkeld hebben. Ik vergelijk de mens vaak met een motor, die wel draait, maar telkens weer vastloopt.

Wij zijn allemaal mensen, gemaakt, geschapen, ontstaan, uit dezelfde materie. Zelf ben ik als kind voor het eerst in aanraking gekomen met homoseksualiteit. In mijn geboortestad Tétouan in het Noorden van Marokko aan de prachtige blauwe Middellandse zee. In eerste instantie was het een negatieve aanraking. Ik hoorde namelijk, dat jongens en ook volwassenen elkaar ‘zamel’ noemden en al snel begreep ik, dat dit Marokkaanse woord ‘zamel’ een scheldwoord was en homo betekende. ‘Homo’ is helaas ook hier in Amsterdam, in Nederland en ik geloof over de gehele wereld, een scheldwoord. ‘Homo’ gebruikt men, om elkaar te laten weten dat men boos is en men roept het om elkaar te vernederen.

Naarmate ik ouder werd, kwam ik in aanraking met homoseksuelen. We gingen met elkaar om als goede vrienden. Het gaf mij ook de gelegenheid om terug te gaan naar mijn jeugdervaringen en daarover met elkaar van gedachten te wisselen. Ik besepte toen, dat de negativiteit rondom homoseksualiteit eigenlijk, daar komt het in principe op neer, met de paplepel was ingegeven. Het is iets sociaal-cultureels. Niet alleen in Marokko, maar ook hier in het ‘moderne’ Nederland. Zo is homoseksualiteit bijvoorbeeld op lagere scholen nog steeds een taboe. Mensen ervaren het, althans zo interpreteer ik dat, als iets negatiefs, of zoals een ‘handicap’, terwijl het niet negatief is en al helemaal geen handicap. Homoseksualiteit is gewoon.

Ik groeide dus op met het woordje ‘zamel’, maar thuis werd dit niet zo gebruikt. Tegelijkertijd kreeg homoseksualiteit een negatieve lading doordat vaak pedofielen homoseksueel waren, althans, ik heb dit zo ervaren. Nu weet ik dat pedofilie niet per definitie met homoseksualiteit te maken hoeft te hebben. Maar niet iedereen is daarvan overtuigd. Mensen zitten vol met verhalen, overgeleverd uit vroegere tijden en zelfs uit de Bijbelse tijden.

Ik herinner me nog de vele avonden dat mijn vrienden en ik met elkaar spraken over wie wij waren en wat ons bewoog. Het komt er toch gewoon op neer, dat je een mens bent en dat je iets voelt voor een ander mens. Dat is het hele verhaal, in een notendop. Maar nee, mensen zitten opgescheept met een negatief beeld over homoseksualiteit en dat krijg je er maar met moeite uit. Daarmee maken mensen elkaar onderling het leven zuur. Ik ken heel veel homoseksuele mensen die uit verschillende windrichtingen van over de hele wereld aangereisd zijn naar Nederland, en velen zijn vrienden geworden. Maar ook niet iedereen. Dus nee, ik vind niet iedere homo even leuk, net zoals ik niet elke hetero bij mij thuis op de bank zou willen hebben ... ach een beetje humor mag wel toch?

Trouw bezoeker van Assadaaka

Thema van deze avond is: Seksuele diversiteit en religies. En wat zeggen religies over homoseksualiteit? Volgens mij, zeggen ze er niet veel over en er is volgens mij geen religie die homoseksualiteit echt verbiedt. Religie promoot ook geen homoseksualiteit, net zo min als religie zegt dat vrouwen of mannen beter zijn, invaliden etc. Nee, daar gaat het bij religie helemaal niet om. Bij religie gaat het om het naar binnen gaan. Ga in jezelf. Kijk en luister naar wie je bent. Wij moeten een gelijkwaardigheid creëren onder mensen, respect, dat is wat telt. Religie verbiedt gewoon nooit. Toch wordt er vaak gedacht dat er vanuit de Islam geen ruimte is voor homoseksualiteit. Althans, dat hoor je vaak. Dit berust echter op onwetendheid. Het heeft in wezen meer met cultuur te maken dan met religie. Islam is ruimdenkend, maar de mens is niet ruimdenkend. Een vrouw, een man, je wordt geboren zoals je bent. Dat heb je gewoon te accepteren en boven alles te respecteren. Dit is mijn eigen identiteit. Wat wil je met mij doen dan? Ben ik minderwaardig?

Het homoseksuele leven moet gerespecteerd worden. De moslims moeten weten en moeten dieper gaan nadenken over deze vorm van leven. Daarom hebben wij hier vanavond ook deze bijeenkomst georganiseerd. In deze heilige maand, de Ramadan, is het juist van belang, om mensen te laten nadenken over het leven en ook over dit thema. Je mag niet zomaar oordelen over een ander en deze tijd van het jaar, mag je open zijn. Stel, je maakt deel uit van een gezin, waarin een zoon of een dochter homoseksueel is, dan heb je dat als ouders en als broers en zussen te respecteren. Het is in wezen jouw eigen bloed. Ik hoor mensen vaak het woordje 'eer' gebruiken, in relatie tot homoseksualiteit. "De familie eer gaat eraan, als ik

homoseksualiteit toelaat in mijn gezin.” Ik vraag dan altijd. Wat voor een eer is het, om je gezin uit elkaar te laten vallen? Wat voor een eer is het, als de gezinsleden elkaar nooit meer zien en haat de plaats heeft ingenomen van liefde? Wat voor een eer is dat? Ik zou het niet weten! Jullie?

Het verliezen van eer, dames en heren, in relatie tot homoseksualiteit is een voorbeeld van pure onwetendheid. Het is een woord om zich, als het ware, achter te verschuilen, om de onwetendheid te verbergen, terwijl de mensen zelf niet eens weten, dat zij onwetend zijn! Zij denken dat ze weten. Zij hebben ooit in hun jeugd het homoscheldwoord gehoord, komen vervolgens in aanraking met ‘onwetende’ geestelijken, die uit angst voor secularisatie misschien wel negatieve dingen roepen over homoseksualiteit, en voilà, zij weten! Zo gaan die dingen in het leven! Ook hier in Nederland, toch? Dit noemt men ontwikkeling ... maar het is niets anders, dan stilstaan in de tijd, met een idee van ooit eens gehoord, en nooit meer verder onderzocht!

Dames en heren, we mogen het taboe jegens homoseksuelen loslaten en waarom zou je een zware last dragen als het niet nodig is? Leer de homoseksuele mens kennen, ik bedoel, hoe kun je weten wat het is, als je hem of haar afwijst? Wacht niet op een ander, die denkt voor jou. Leer jezelf en de ander kennen ... dat is de reis van ons leven, daarom zijn we hier ... om onszelf en de anderen te leren ontdekken, te leren kennen, te respecteren en soms gebeurt er dan op een dag, zoals deze, ergens in de stad en hier, een klein wonder dat vriendschap heet.

Assadaaka, dames en heren, voor elk mens.

In sh'allah

Ik dank u.

Deze woorden maakten een diepe indruk op de aanwezigen en het applaus was dan ook luid. Na deze rede gaf de gespreksleider, Henk, het woord aan de voorzitter van het COC Amsterdam, de heer Dennis Boutkan. Hij richtte zich tot het publiek met de volgende woorden:

Dennis Boutkan, voorzitter COC Amsterdam

Geachte aanwezigen,

Een bijzonder moment om hier te staan op de iftar die we als **Amsterdammers** gezamenlijk organiseren met de mogelijkheid om elkaar in de ogen te kijken, te ontmoeten en op te zoeken. In de ontmoeting en dialoog met elkaar zit besloten dat we elkaar beter leren kennen. Vorige week was ik ook al bij de politie-iftar op uitnodiging van het Marokkanen Netwerk van de politie en afgelopen woensdag bij de iftar van Aknarij in discussie met jongerenimam Yassin el Fourkani Khallil Aitblal, voorzitter van de Unie van Moskeeorganisaties Amsterdam. Een mooie discussie en voor het eerst dat we publiekelijk met elkaar in debat gingen.

De uitdaging waar we **samen** voor staan is het verdedigen van onvervreembare rechten van gelijkheid voor homoseksuelen en het creëren van een Amsterdamse samenleving waarin iedereen sociaal wordt geaccepteerd.

Als voorzitter van de oudste – 62 jaar – homo-emancipatiebeweging ter wereld hebben we een grote verantwoordelijkheid. Dat is zorgen dat onze Amsterdamse samenleving een aangename plek is om met alle seksuele en etnische minderheden samen te wonen.

In Nederland hebben we een lange traditie van het zichtbaar maken van homoseksualiteit, maar ook dat is niet vanzelf gegaan. De bekende homoactivist Benno Premesela vertelde in 1964 voor het eerst op de Nederlandse televisie dat hij homoseksueel was. Een schokgolf ging door het land en de gevestigde orde sprak er schande van. Onze emancipatieweg is een lange geweest en zal nog lang zijn.

Pas in 1971 werd homoseksualiteit voor personen onder de 21 jaar uit het wetboek van strafrecht gehaald en in 1973 werden homo's toegelaten in het leger. En in 2001 werd de wet weer gelijkker voor homoseksuelen: het burgerlijk huwelijk werd opengesteld en voortaan golden dezelfde rechten voor homo's als voor hetero's. Daar is natuurlijk enorme strijd voor geleverd.

Tania Barkhuis, directeur COC Amsterdam

Tegen je ouders en omgeving vertellen dat je homoseksueel bent, de zogenaamde 'coming out' of 'uit de kast komen' heeft voor homoseksuelen in Nederland een belangrijke functie. Hiermee geef je betekenis aan je identiteit waarbij kunnen leven zoals je **zelf** wilt, verliefd worden op **wie** je wilt en samenleven met **wie** je wilt onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn. Beste mensen: homoseksualiteit is geen keuze. Als je als lesbisch meisje of homoseksuele jongen wordt geboren is het al moeilijk genoeg om op te groeien in een maatschappij die heteroseksualiteit als norm stelt. En als je dan ook nog religieus bent wordt het nog moeilijker. Dat verklaart waarom homoseksuelen vaak zo strijdbaar zijn en opkomen voor hun belangen.

Misschien moet u het uit de kast komen vergelijken met een moslim zijn die gedwongen is om als christen door het leven te gaan. U verloochent uzelf en ontnemt uzelf de keus om als gelukkige moslim uw leven te leiden. Daar zou u niet gelukkiger van worden.

De keuze om als homoseksueel uit de kast te komen is een keuze die het COC stimuleert. Ik ken in mijn omgeving genoeg mensen die jarenlang ongelukkig hun leven hebben geleid door te spelen wie ze niet zijn: de homoseksuele man die jarenlang getrouwd is geweest met een vrouw, maar uiteindelijk ontdekt en moet bekennen dat hij nooit van zijn vrouw heeft gehouden, omdat hij homoseksueel is. Dat vinden wij een grote tragedie.

Homoseksuele mannen en vrouwen moeten in vrijheid en geluk oud kunnen worden en zichtbaar kunnen zijn. Wij zijn een wezenlijk onderdeel van die Amsterdamse samenleving.

Homoseksueel of lesbisch zijn in Amsterdam, hoe is dat tegenwoordig? De positie van Amsterdam als tolerante stad staat onder druk: vorig jaar hebben 70 homoseksuelen aangifte bij de politie gedaan van geweld en zijn er 170 meldingen binnengekomen bij het Meldpunt Discriminatie Amsterdam. Verder zeggen lesbo's en homo's dat ze zich *minder veilig* voelen in Amsterdam. Er heerst angst en ontevredenheid onder een flink deel van de homoseksuele Amsterdammers. Angst over de toenemende intolerantie en ontevredenheid hoe de politiek en het bestuur hierop reageren.

Alita Simons, 87 jarig lid van Assadaaka/Onze Hop

De kans dat je als Amsterdamse homoseksueel wordt geconfronteerd met een uiting van homohaat is toegenomen. Dat is erg in een stad die altijd voorop heeft gelopen qua vrijheid en tolerantie. Het heeft een verdelend effect op hoe homoseksuele en heteroseksuele bewoners denken over hun allochtone mede-Amsterdammers. Dit vuur wordt verder aangewakkerd door politici die zeggen dat ons land islamiseert en waarbij homohaat wordt ingezet als argument om tegen de islam te zijn. Homo's zijn niet tegen de islam, homo's zijn tegen intolerantie.

Wat noodzakelijk is en waarbij u als burger kunt helpen is de sociale acceptatie van homoseksualiteit een duwtje in de rug te geven. We zien dat dit nog een stuk beter moet én kan. Onder autochtone Nederlanders wordt homoseksualiteit geaccepteerd, maar je moet 'wel gewoon doen'. Hiermee wordt bedoeld dat men niet geconfronteerd wil worden met mannenstellen en vrouwenstellen die publiekelijk uiting geven aan hun stel-zijn. Onder allochtonen kan de sociale acceptatie van homoseksualiteit ook nog een stuk beter. We zien dat allochtonen negatiever denken over homoseksuelen dan autochtonen. Men heeft meer moeite met de openstelling van het huwelijk, een homoseksuele leerkracht voor de klas en al te zichtbare uitingen, zoals bijvoorbeeld de gay price, dan autochtonen. Eén derde van de Turkse Nederlanders is negatief over homoseksualiteit en een kwart van de Marokkaanse Nederlanders.

Aandachtig luisteren naar Anja, lid Assadaaka

En dan kom ik toch weer terug op die zichtbaarheid en coming out: emanciperen betekent zichtbaar zijn, stelling nemen en pijn lijden. Het COC werkt al jaren aan projecten om zichtbaarheid en bespreekbaarheid van homoseksualiteit te versterken, want als je het er niet over hebt, dan kan het ook niet bestaan. Afgelopen schooljaar is een record van 270 voorlichtingslessen gegeven op middelbare scholen in Groot Amsterdam. Scholen waar we niet binnengekomen zijn, zijn de scholen met een religieuze achtergrond. 'Wij doen het zelf wel', is de boodschap of 'homoseksualiteit bestaat hier niet'. Maar homoseksualiteit komt overal voor: in alle lagen van de bevolking en onder alle etnische minderheden.

Er moet in Amsterdam keihard worden gewerkt aan de sociale acceptatie van homoseksualiteit. U en ik hebben een extra grote verantwoordelijkheid naar de kwetsbare groepen: de 7.000 homojongeren, van wie er 2.000 een moslimachtergrond hebben. De oudere homoseksuele mannen en vrouwen en de moslima's en moslims die worstelen met hun seksuele oriëntatie en ingeklemd zitten tussen religie, verlangen en de eer van de familie. Zij hebben uw en onze steun hard nodig.

Ik kijk ernaar uit om samen met u de iftar te vieren en samen Amsterdam leefbaarder en socialer te maken. Dank u wel voor uw aandacht.

Ook deze woorden van Dennis Boutkan vinden veel weerklank. Inmiddels was het na half acht, de zon was al enige tijd verdwenen onder de kim en daarom werd het tijd om zich aan het eten te zetten. Zo werd na twee indrukwekkende toespraken de vasten gebroken en gingen allen eten, drinken en met elkaar praten over de verschillende dingen die de sprekers in hun redevoeringen gezegd hadden.

Enige tijd later, toen de ergste honger gestild en de ergste dorst gelest waren, nam Henk opnieuw het woord en kondigde een derde spreker aan, mevrouw Fatima Elatik, de Wethouder onder andere van onderwijs van het stadsdeel Zeeburg.

Fatima Elatik, Wethouder stadsdeel Zeeburg

Mevrouw Elatik houdt een vurige rede waarin zij, als wethouder van onderwijs, met name wijst op de rol die het onderwijs moet spelen in het bespreekbaar en aanvaardbaar maken van seksuele diversiteit. De rol die het onderwijs moet spelen komt ook in de latere discussie naar voren.

Toespraak van Azeddine Lairini, Islamoloog

Nog steeds is het praten over seksualiteit in de Moslimgemeenschap helaas een taboe. Maar vanaf de tijd van onze profeet Mohammed is in de Moslimwereld het praten over seksualiteit een belangrijk onderdeel van de opvoeding, wanneer kinderen de pubertijd hebben bereikt. Helaas weten de meeste Moslims dit niet!

Volgens de filosofie van de profeet Mohammed verloopt de opvoeding van het kind in drie stappen:

- 1: vanaf de geboorte tot ongeveer zeven jaar: spelenderwijs, dat wil zeggen: ook uitleg en oriëntatie geven tijdens het spelen;
- 2: van 7 tot ongeveer 15 jaar: onderwijs en opvoeding, en respect bijbrengen;
- 3: vanaf 16 jaar behandel je hem of haar als vriend.

Praten over seksualiteit in het algemeen, hoe doe je dat?!

Dit is een ingewikkeld onderwerp, daar is begrip en verstand bij nodig. De eerste voorwaarde om hierover te kunnen praten is, dat de mensen er open voor staan om naar uitleg te luisteren en dat ze niet direct met een oordeel klaar staan!

In het algemeen zijn alle soorten tegennatuurlijke seks verboden in alle religies en geloven. Maar wat daarentegen homo's en lesbiennes betreft die zo geboren zijn: wij kunnen dat accepteren zoals wij iedereen accepteren, die met een handicap geboren is.

Maar wat betreft het naar buiten brengen, in het openbaar, geldt voor alle soorten van seksualiteit - van hetero's, homo's, lesbiennes - : heb respect voor de medemens. Met andere woorden: laat de intieme gevoelens alleen binnenshuis tot uiting komen.

Mostafa Baba, Ramadan Festival

Tenslotte neemt de organisator van het Ramadan-festival, dat vier jaar geleden opgezet is met het doel het begrip tussen islamieten en niet-islamieten te vergroten en vorm te geven aan de multiculturele maatschappij, Mustafa Baba, het woord en maakt de aanwezigen attent op de mogelijkheid tot het volgen van een workshop waarin het handelen in een multiculturele omgeving centraal staat.

Na de verschillende sprekers en de maaltijd vroeg de gespreksleider aandacht voor de dingen die gezegd waren en andere ideeën die er onder de aanwezigen leefden over de relatie tussen religie en seksuele diversiteit. Hierop ontstond een discussie, waarin een aantal dingen naar voren kwamen.

Zo wijst Tania Barkhuis, de directrice van het COC, erop dat begrip en tolerantie van alle partijen moet komen, maar dat de grote opkomst in De Meevaart hoopvol is en erop wijst dat er wel degelijk een wil is om deze te bereiken. Een van de aanwezigen, Peter, vraagt zich af in hoeverre het onderwijs een rol moet spelen in de bespreekbaarheid en vervolgens acceptatie van seksuele diversiteit. Hij ziet zichtbaarheid in de samenleving ook als een belangrijk middel om te komen tot begrip en tolerantie. Een andere aanwezige, Aletta, denkt dat ook bij volwassenen en ouderen een andere houding moet ontstaan, voor zover zij zelf nog vol vooroordelen zitten ten aanzien van seksuele diversiteit. Verder erkennen de aanwezigen dat er zeker veel tijd nodig is voor het veranderen van een mentaliteit, een bepaalde houding. De vooruitgang die in het verleden al geboekt is en maakt dat wij nu zijn waar wij zijn doet echter wel goeds hopen voor de toekomst.

Een blij gezicht - Een geslaagde avond

In dit verslag kan ik niet meer dan een aantal dingen naar voren halen; het is een moeilijke zaak om een duidelijk beeld te geven van een discussie, zeker wanneer het om dergelijke gecompliceerde onderwerpen gaat als seksualiteit en religie en zonder twijfel is ook afgelopen zondag niet het laatste woord erover gezegd. De discussie verliep echter in een sfeer van openheid, waarbij geen onvertogen woorden zijn gevallen, waarin zoveel mogelijk meningen naar voren gekomen zijn en waarin de gespreksleider ervoor gezorgd heeft dat iedereen zijn zegje kon doen. Er is genoeg stof naar voren gekomen, aan de hand waarvan men er verder over na kan denken en er mogelijk met vrienden, familie en anderen nog eens over na kan praten. Tenslotte is het één van de doelen van de bijeenkomsten die Assadaaka door het jaar heen organiseert om verder na te denken over zaken, om dingen bespreekbaar te maken en om daardoor taboes te doorbreken en tot een leefbaarder maatschappij te komen.

Ter afsluiting van de discussie en van de avond neemt de voorzitter, Ahmed El Mesri, tenslotte nog het woord en zegt dat het onderwerp, zoals vanavond besproken, zonder enige twijfel terug zal komen en dat het van groot belang is om er in een sfeer van wederzijds begrip over te blijven praten. Hij dankt de aanwezigen en de medeorganisatoren en in het bijzonder de ondersteuning van het COC bij het organiseren van de avond. Hij besluit de avond met de woorden: 'Ik houd van jullie.'

Organisatoren:

Voor meer informatie over de multiculturele vereniging Assadaaka en haar werkzaamheden kunt u contact opnemen met de voorzitter, de heer Ahmed El Mesri op telefoonnummer 0610 112691. U kunt ook de website raadplegen: www.vriendschapassadaaka.web-log.nl.

Assadaaka werkt samen met het **COC** Amsterdam, de belangenvereniging voor homo's, lesbiennes, biseksuelen en transgenders in Amsterdam en omstreken.

Meer informatie hierover op www.cocamsterdam.nl.

Tevens heeft de stichting Ramadan Festival, medewerking verleend.

Zie www.ramadanfestival.nl.

Assadaaka werkt veel samen met haar partners, het Comité Onze Hoop (comiteonzehoop.web-log.nl), de NOMA, de Nederlandse bond voor Oudere Migranten Actief (www.noma-amsterdam.nl) en met stichting Interculturele Zorg in Nederland. Ook aan de organisatie van 28 september hebben deze organisaties hun medewerking verleend.

Verslag: Erik Haan

DE PLAATS VAN ASSADAAGA IN DE BUURT - AMSTERDAM

20 maart 2008

Lies Bierenbroodspot 2008 *Docent NT2* en actief bij Assadaaka betrokken sinds 2005

Assadaaka = vriendschap

De plaats van Assadaaka in de buurt, en in breder verband in de Amsterdamse samenleving, komt meteen al tot uitdrukking in de betekenis van het woord *Assadaaka*: dit komt uit het Arabisch en staat voor *vriendschap*, *eenheid* en *solidariteit*.

De doelstellingen van Assadaaka

Opgericht in 1991 door **Ahmed El Mesri**, de voorzitter, is **Assadaaka** inmiddels uitgegroeid tot een vereniging van naam zowel in Zeeburg en Oost als in andere stadsdelen van Amsterdam en daarbuiten.

Als multiculturele vereniging wil **Assadaaka** vooral een organisatie zijn die verschillende groeperingen in de samenleving, in de buurt, samenbrengt om zo het begrip over en weer te bevorderen. Daarbij wil **Assadaaka** een plaats zijn waar mensen zich welkom weten en zich uitgenodigd voelen om mee te doen aan doelgerichte activiteiten die de integratie en emancipatie bevorderen, met behoud van eigenheid in persoon en achtergrond. 'Van lijden naar leiding nemen over het eigen leven' is daarbij een belangrijk motto.

Mensen uit verschillende culturen en van over de gehele wereld, mensen van verschillend ras en sekse of seksuele geaardheid, mensen met en zonder handicap, met verschillende geloofsovertuigingen, uit verschillende lagen van de bevolking en van verschillende opleidingsniveaus.

Uitgangspunt blijft de Nederlandse/Amsterdamse samenleving en de Nederlandse taal.

Assadaaka heeft honderden leden en ze werkt met tientallen vrijwilligers, waarvan een groot deel bestaat uit oorspronkelijk Nederlandstaligen. Dit bevordert wederzijds de integratie.

Assadaaka hecht ook veel belang aan samenwerking met andere organisaties.

Voor wie is Assadaaka?

Assadaaka is er voor ieder met belangstelling voor de burens en de buurt en voor de ander en het andere. En meer specifiek is **Assadaaka** er voor

- mensen die de weg (nog) niet kunnen vinden in de Nederlandse samenleving of die in een voortraject zitten van integratie;
- mensen die al bezig zijn te integreren in de Nederlandse samenleving en die daar raad en steun bij kunnen gebruiken;
- mensen die de Nederlandse taal (verder) willen leren en de Nederlandse samenleving verder willen leren kennen: zij kunnen daarvoor terecht kunnen bij de Taalwinkel van **Assadaaka**. Jaarlijks voor zo'n 250 leerlingen taallessen en lessen kennis van de Nederlandse samenleving door vrijwillige NT2-docenten;
- mensen voor wie het meedoen in de samenleving niet vanzelfsprekend is en die vaak in een geïsoleerde positie verkeren waar ze niet gemakkelijk op eigen kracht uit kunnen komen;
- vrouwen uit andere dan de Nederlandse cultuur die bezig zijn zich te ontwikkelen en te emanciperen;
- gehandicapten en chronisch zieke migranten die ondersteuning, advies en onderlinge verbondenheid hard nodig hebben om zich te kunnen handhaven en zich te laten horen (o.a. in het comité Onze Hoop);
- mensen die de weg niet weten naar de beschikbare loketten en instanties;
- mensen die van huis uit de Nederlandse nationaliteit hebben, die met en tussen mensen van andere komaf leven en die met allerlei vragen leven waarop samen met anderen gezocht kan worden naar antwoorden.

Een belangrijke pijler van het werk van **Assadaaka** is het werk in het kader van de nieuwe WMO. Vanaf de invoering van deze nieuwe wet heeft **Assadaaka** een speciaal spreekuur ingesteld en zijn er regelmatig (maandelijks) bijeenkomsten waar voorlichting wordt gegeven en waar mensen met hun vragen kunnen komen over de invoering van de WMO.

Wat Assadaaka biedt

Assadaaka biedt een plaats waar al deze mensen terecht kunnen om elkaar te ontmoeten en waar het ze vrij staat om met hun persoonlijke vragen en noden te komen. Hetzij in persoonlijk contact met de leden en bezoekers van

Assadaaka, met Ahmed de voorzitter als drijvende kracht en inspirator en met talloze vrijwilligers. Maar vooral ook door het meedoen aan de beschikbare activiteiten binnen **Assadaaka**, zoals

- taallessen en lessen kennis over de Nederlandse samenleving
- gespreksgroepen
- sport- en danslessen
- het bezoeken van de spreekuren (juridisch-medisch en algemeen)
- muziek- en theatergroepen
- computerclubs
- ontmoetingsbijeenkomsten voor migranten met een handicap of chronische ziekte
- ontmoetingsbijeenkomsten met andere belangenorganisaties
- allerlei informatieve en/of feestelijke bijeenkomsten, zoals discussieavonden, Iftars, themadagen, stille tocht (4 mei), enzovoort.

Tevens biedt **Assadaaka** steun aan ouders van kinderen met taalproblemen op school. Dit **Initiatief onderwijs Assadaaka** bestaat uit een groep buurtbewoners die regelmatig samenkomen om ideeën uit te wisselen en zelf als vrijwilligers ouders te ondersteunen. Er vindt ook een uitwisseling plaats met de Taalwinkel en met Ahmed El Mesri.

Laagdrempelig en toegankelijk

Het moge duidelijk zijn dat **Assadaaka** er is voor en met de buurt en dat het van groot belang is dat **Assadaaka** letterlijk en figuurlijk laagdrempelig is en blijft. Dat iedereen er gemakkelijk kan binnenlopen en zich gezien, gehoord, gesteund en aangespoord weet waar dat nodig is. En dat de uitstraling van veiligheid, vertrouwen en solidariteit te allen tijde gewaarborgd kan blijven. Want dat is a.h.w. het uithangbord waarop buurtbewoners binnen durven komen. En blijven komen.

De huisvesting en de toekomst

Assadaaka kampt al jaren met een ontoereikende huisvesting voor haar activiteiten. Voor het grootste deel wordt nu gebruik gemaakt van De Meevaart in de Balistraat, maar slechts voor enkele avonden per week. En sinds 1 januari jl. is zelfs dat onzeker en onduidelijk.

Er is dringend behoefte aan een volwaardige plek die aan het werk van **Assadaaka** alle recht doet en ook mogelijkheden biedt tot uitbreiding van haar activiteiten.

Zo is er behoefte aan kantoorruimte, een spreekruimte, lesruimtes, een computerruimte, een inloopruimte voor grote voorlichtings- en discussiebijeenkomsten, een sportruimte en een keuken. Vanzelfsprekend zou alles toegankelijk en gebruiksvriendelijk voor gehandicapten moeten zijn.

Uiteraard is **Assadaaka** bereid haar ruimte te delen met andere, vergelijkbare organisaties, bijvoorbeeld in wisselende tijden. Maar het is hierbij wel van groot belang dat de doelstellingen van gelijkwaardige aard zijn en niet onderling strijdig in hun uitvoering.

Integratie kan pas succesvol plaatsvinden als er gelegenheid is elkaar te ontmoeten, elkaar en elkaars standpunten te leren kennen en te leren en uit te wisselen over de samenleving en de buurt waarin men nu leeft. Dit vraagt om een beweging van twee kanten.

Assadaaka biedt een buurtgerichte aanpak die mensen aanzet tot meedoen. Dit kan in de toekomst alleen blijven plaatsvinden als **Assadaaka** letterlijk de ruimte kan krijgen om haar belangrijke werk te blijven voortzetten en uitbreiden.

LIDMAATSCHAP

Iedereen kan lid worden van Assadaaka. Leden krijgen informatie over activiteiten, uitnodigingen voor vergaderingen, bijeenkomsten en feesten.

CONTACT

Internet: assadaaka@gmail.com, www.vriendschapassadaaka.web-log.nl

Voor informatie Ahmed El Mesri 06-10112691.

Voor correspondentie: Assadaaka

p/a Buurthuis “de Meevaart”, Balistraat 48 A, 1094 JN Amsterdam

Donaties:

ABN-AMRO nr. 48 93 34 997 t.n.v. Assadaaka

